

Tématem této diplomové práce je projev historismu v oblasti liturgického textilu a to jak v období historických slohu druhé poloviny devatenáctého století, tak v pozdějším období století dvacátého.

Tento časový přesah nesouvisí pouze s konstatováním, že historismus je svým způsobem obsažen v každé epoše a je jakési "věčné druhé téma" 1 umění.

Výraznější souvislost je zde dána objednavatelem-tedy církví a účelem, který paramenta a ostatní umělecko-řemeslné předměty liturgického užití staví na zcela jinou úroveň v rámci celého projevu oboru uměleckého řemesla. V oblasti liturgických textilií je možno pro srovnání nahlédnout ve stejném časovém období devatenáctého století mezi synagogální textilie, při jejichž hodnocení je historismus popsán jako "dovršení intenzivního vědomého tradicionalismu" 2

, v jehož souvislosti se

posouvá i ona tradiční hranice období historických slohu na našem území směrem dále, do (počátku) dvacátého století.

Obdobné hodnocení se zdá odpovídat také liturgickému církevnímu textilu sledovaného období, který do jisté míry je vyjádřením tradičních hodnot a historického trvání církve.

První otázka, která by měla stát na počátku této práce a na niž by snad mohla sebraná fakta naznačit odpověď, se tedy týká poměru historismu a liturgického textilu, je-li historismus ve tvorbě parament záležitostí období historických slohu, či její trvalou součástí, tedy oním "věčně druhým tématem". Pojmové vymezení historismu v liturgickém textilu představuje škálu podob, vzhledem k materiálovým možnostem tkanin a výzdobných prvku.

Jestliže historismus "více či méně tvurčím způsobem napodobuje nebo se inspiruje tvary, ornamentikou či ikonografickými prvky starších, vývojově uzavřených slohových epoch" 3

, pak v textilním

prostředí se skutečně vyskytují všechny varianty.